

22.2.2010

B7-0123/2010 }
B7-0124/2010 }
B7-0125/2010 }
B7-0126/2010 }
B7-0128/2010 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

Esitatud vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 4,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

Verts/ALE (B7-0123/2010)

S&D (B7-0124/2010)

ECR (B7-0125/2010)

ALDE (B7-0126/2010)

PPE (B7-0128/2010)

ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärk

Laima Liucija Andrikiene

fraktsiooni PPE nimel

Richard Howitt, Ana Gomes

fraktsiooni S&D nimel

Leonidas Donskis, Kristiina Ojula

fraktsioon ALDE nimel

Heidi Hautala, Barbara Lochbihler, Hélène Flautre, Nicole Kiil-Nielsen

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Charles Tannock

fraktsiooni ECR nimel

RC\805953ET.doc

PE432.980v01-00}
PE432.981v01-00}
PE432.982v01-00}
PE432.983v01-00}
PE432.985v01-00} RC1

Euroopa Parlamendi resolutsioon ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ÜRO inimõiguste nõukogu kohta, eriti 14. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni ÜRO inimõiguste nõukogu arengu, sealhulgas ELi rolli kohta,¹ 16. märtsi 2006. aasta resolutsiooni inimõiguste nõukogu käsitlevate läbirääkimiste tulemuste ja ÜRO inimõiguste komisjoni 62. istungjärgu kohta,² 29. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu ja ÜRO suhete kohta,³ 9. juuni 2005. aasta resolutsiooni Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni reformi kohta,⁴ 29. septembri 2005. aasta resolutsiooni ÜRO tippkohtumise (14.–16. september 2005) tulemuste kohta⁵ ning 7. mai 2009. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta inimõiguste kohta maailmas 2008. aastal ja Euroopa Liidu poliitika selles valdkonnas⁶;
  - võttes arvesse oma erakorralisi resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta;
  - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni A/RES/60/251, millega asutati ÜRO inimõiguste nõukogu (UNHRC);
  - võttes arvesse inimõiguste nõukogu eelmisi korralisi ja erakorralisi istungjärke ning üldise korrapärase läbivaatamise eelmisi voore;
  - võttes arvesse inimõiguste nõukogu 13. istungjärku, mis toimub 2010. aasta märtsis, ning üldise korrapärase läbivaatamise kaheksandat vooru, mis toimub 3.–14. mail 2010;
  - võttes arvesse inimõiguste nõukogu läbivaatamist, mis peaks toimuma 2011. aastal;
  - võttes arvesse Lissaboni lepingu jõustumisest tingitud institutsioonilisi muudatusi;
  - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu Lissaboni lepingust tuleneva versiooni artiklit 2, artikli 3 lõiget 5 ning artikleid 18, 21, 27 ja 47;
  - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et inimõiguste universaalsuse austamine, edendamine ja kaitsmine on osa Euroopa Liidu eetilisest ja õiguslikust *acquis*'st ning üks Euroopa ühtsuse ja terviklikkuse nurgakividest⁷;

B. arvestades, et inimõiguste nõukogu on üldistele inimõigustele spetsialiseerunud ainulaadne

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0021.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0097.

³ Vastuvõetud tekstid, P5_TA(2004)0037.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0237.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0362.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0385.

⁷ Euroopa Liidu lepingu artikkel 2, artikli 3 lõige 5 ja artikkel 6.

platvorm ja inimõigustega tegelev erifoorum ÜRO süsteemis;

- C. arvestades, et ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamine toimub kahes osas: selle organi staatust arutatakse New Yorgis ja menetlusi Genfis; arvestades, et sel aastal on kavas mitmeid algatusi ja mitteametlikke kohtumisi;
  - D. arvestades, et Euroopa Liidu roll maailmas on viimastel kümnenditel suurenenud ning Euroopa välisteenistusega kaasnev uus lähenemisviis võib oluliselt aidata liidul tegutseda tulemuslikumalt ülemaailmsete probleemide sidusal, järjekindlal ja tõhusal lahendamisel;
  - E. arvestades, et Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni delegatsioon sõidab inimõiguste nõukogu 13. istungjärgule Genfi, nii nagu seda on tehtud ka varasematel aastatel inimõiguste nõukogu istungjärgude puhul ning enne seda inimõiguste nõukogu eelkäija ÜRO inimõiguste komisjoni puhul,
1. rõhutab inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu tähtsust – tegemist on inimõiguste nõukogu peamise istungjärguga 2010. aastal; tunneb heameelt 13. korralise istungjärgu kõrgetasemelise osa üle, kuhu on oodata valitsuste ministreid ja muid kõrgetasemelisi esindajaid; märgib, et kõrgetasemelise osa kohtumistel arutatakse kahte teemat – majandus- ja finantskriisi ning ÜRO deklaratsiooni inimõigustealase hariduse ja koolituse kohta;
  2. tervitab asjaolu, et UNHRC 13. istungjärgu päevakorda kuulub ÜRO inimõiguste ülemvoliniku aruanne ülemaailmse majandus- ja finantskriisi mõju kohta kõigi inimõiguste teostamisele ja võimalike leevendusmeetmete kohta; palub ELi liikmesriikidel selles arutelus aktiivselt osaleda;
  3. kutsub ELi liikmesriike üles aktiivselt osalema iga-aastaselt interaktiivsel arutelul puuetega inimeste õiguste üle, diskussioonidel õiguse üle tõele (Ladina-Ameerika ja Kariibi mere piirkonna riikide rühma (GRULAC) algatus, mis keskendub ajaloolisele tõele repressioonide kohta) ning iga-aastaselt kohtumisel lapse õiguste teemal;
  4. rõhutab ELi ühiste seisukohtade olulisust inimõiguste nõukogu 13. istungjärgul arutatavate teemade puhul, kuigi inimõiguste nõukokku kuuluvate ELi liikmesriikide tegevuse üldsuunised Lissaboni lepingu jõustumise järel ei ole veel täielikult selged;

Inimõiguste nõukogu tegevus

5. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele seista aktiivselt vastu igasugustele katsetele kahandada inimõiguste universaalsuse, lahutamatuse ja vastastikuse sõltuvuse põhimõtte tähtsust, ning ergutada ÜRO inimõiguste nõukogu pöörama diskrimineerimisele võrdsel määral tähelepanu vaatamata sellele, kas diskrimineerimine toimub soo, rassi, vanuse, seksuaalse sättumuse, usuliste veendumuste või tõekspidamiste alusel;
6. hoiatab inimõiguste nõukogu äärmusliku politiseerimise eest, sest see takistab selle organi volituste täitmist; rõhutab riigipõhiste resolutsioonide tähtsust inimõiguste tõsiste rikkumistega tegelemisel; mõistab sellega seoses sügavalt hukka sellise menetluse kasutamise, mis annab võimaluse ettepanekut mitte arutada, ning väljendab pettumust selle menetluse kasutamise pärast nõukogu 11. erakorralisel istungjärgul, kus seetõttu jäi vastu

võtmata ühtne ja järjekindel lõppresolutsioon, mis oleks käsitletud olukorda Sri Lankas;

7. tunneb heameelt, et Brasiilia algatusel korraldatakse 13. eriistungjärk Haiti teemal, eesmärgiga keskenduda sellele, et taastamisingutustes pärast laastavat maavärinat arvestataks inimõigustega, ning selle istungjärgu uuenduslike aspektide üle, nagu eriistungjärgu pidamine pärast looduskatastroofi ja ÜRO eriagentuuride kaasamine, et arutlustes osaleksid eksperdid; rõhutab tähtsat rolli, mis on sõltumatul inimõiguste eksperdil Haitis inimõiguste süvalaiendamisel Haitit toetavatesse laiematesse ÜRO jõupingutustesse või abiandjate juhitud algatustesse, ning kutsub ÜRO liikmesriike üles võtma selle istungjärgu suhtes järelmeetmeid ja kaasama inimõigused Haitit toetavatesse laiematesse ÜRO jõupingutustesse, pöörates eelkõige tähelepanu sotsiaalselt kaitsetutele isikutele, näiteks lastele;
8. palub ELi liikmesriikidel toetada esmajärjekorras inimõiguste nõukogu praktilist tegevust, et peatada tsiviilelanikkonna inimõiguste rikkumine sõja- ja konfliktipiirkondades, kaasa arvatud just naiste ja laste vastu suunatud vägivald ning lapssõdurite probleem;
9. peab kahetsusväärseks, et inimõiguste nõukogu ei ole suutnud piisavalt kiiresti tegeleda muude tõsiste inimõigusolukordadega; kutsub ELi liikmesriike üles mõistma hukka inimõiguste rikkumised ja aktiivselt püüdlema inimõiguste nõukogu spetsiaalsete mehhanismide loomise poole, et reageerida inimõiguste kriisidele Afganistanis, Guineas Conakrys, Iraanis, Jeemenis ja Iraagis;
10. kordab oma seisukohta seoses usundite halvustamise kontseptsiooniga ning tunnistab küll vajadust tegeleda igakülgset usuvähemuste diskrimineerimise probleemiga, aga peab asjakohatuks lisada nimetatud kontseptsioon rassismi, rassilist diskrimineerimist, ksenofoobiat ja kõiki diskrimineerimise vorme käsitlevasse täiendavate normide protokoll; kutsub ÜRO liikmesriike üles täielikult rakendama sõna- ja usuvabaduse kehtivaid norme;
11. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele tagada inimõiguste austamine oma sisepoliitikas, sest ELi positsioon inimõiguste nõukogus nõrgeneb, kui seda ei tehta;
12. tunneb heameelt selle üle, et Ameerika Ühendriigid osalevad jälle ÜRO organite töös ning et nad valiti inimõiguste nõukogu liikmeks, samuti nende tehtud konstruktiivse töö üle ÜRO Peaassamblee 64. istungjärgul seoses sõnavabadusega ning Durbani läbivaatamiskonverentsi järelmeetmete tegevuskavaga; kutsub USA-d ja ELi liikmesriike üles sellest eeskuju võtma ja sellistes algatustes tulevikus täiel määral koostööd tegema;
13. tunneb muret Iraani kandideerimise pärast 2010. aasta mais toimuvatel ÜRO inimõiguste nõukogu valimistel; kordab vastuseisu niisuguse tava kasutamisele inimõiguste nõukogu valimistel, mille puhul esitatud kandidaatide arv ei ületa olemasolevate kohtade arvu, ning nõuab kõigis piirkondlikes rühmades konkurentsil põhinevaid valimisi ning nõuab tungivalt, et EL teeks kõik endast oleneva, takistamaks inimõiguste nõukogusse selliste riikide valimist, kus inimõiguste olukord on kõige tõsisem;
14. kutsub ELi ja liikmesriike üles jätkama surve avaldamist liikmesuse kriteeriumide kehtestamiseks inimõiguste nõukogu valimiste jaoks, eelkõige selleks et koostöö tegemine

RC\805953ET.doc

PE432.980v01-00}
PE432.981v01-00}
PE432.982v01-00}
PE432.983v01-00}
PE432.985v01-00} RC1

erimenetluste mehhanismiga vastavalt oma volitustele oleks kandidaatidele esitatav miinimumnõue; nõuab, EL haaraks juhtrolli, arendades koos piirkondadevaheliste partneritega välja suunised, mida kasutada valimiste ajal;

15. nõuab, et igas riigis jälgitaks üldise korrapärase läbivaatamise raames tulemuslikult erimenetluste ja lepinguorganite järelduste ning soovitude tegelikku rakendamist;
16. kutsub ELi liikmesriike üles tegema kõik endast oleneva, et säilitada erimenetluste volitused; nõuab, et uuendataks ÜRO Myanmar ja Korea Demokraatliku Rahvavabariigi eriraportööri volitusi ning antaks uued riigipõhised volitused Kongo Demokraatliku Vabariigi jaoks, kuna humanitaarolukord riigis on halvenenud;
17. tunneb heameelt ühisuuringu üle, mis käsitleb terrorismivastase võitlusega seotud salajase kinnipidamise ülemaailmseid tavasid ning mida arutatakse 13. istungjärgul; kutsub ELi liikmesriike üles seda toetama ja aruande suhtes asjakohaseid järeelmeetmeid võtma kooskõlas Euroopa Parlamendi varasemate seisukohtadega selles küsimuses, eelkõige 19. veebruari 2009. aasta¹ ja 14. veebruari 2007. aasta² resolutsioonides LKA poolt kinnipeetavate transportimiseks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks Euroopa riikide väidetava kasutamise kohta väljendatud seisukohtadega;
18. kutsub ELi üles aktiivselt osalema üldise korrapärase läbivaatamise tulevastel istungjärgudel, et tagada õiglane menetlus ja tulemused, mis toetavad ÜRO erimenetlusi ja lepinguorganite järeldusi ja soovitusi ning on nendega kooskõlas, andes muu seas vajalikku tehnilist abi nende rakendamise saavutamiseks;
19. kutsub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ning liikmesriike üles töötama selle nimel, et ELil oleks kindel ühine seisukoht Gaza ja Lõuna-Iisraeli konflikti käsitleva teabe kogumise ülesande aruande järeelmeetmete küsimuses, ning nõudma avalikult oma soovitude elluviimist ja vastutust rahvusvahelise õiguse rikkumise, sealhulgas väidetavate sõjakuritegude eest, ning nõudma tungivalt, et mõlemad pooled viiksid läbi uurimise, mis vastab rahvusvahelistele sõltumatuse, erapooletuse, läbipaistvuse, kiiruse ja tulemuslikkuse normidele vastavalt ÜRO Peaassamblee resolutsioonile A/64/L.11, ning rõhutab, et Lähis-Idas õiglase ja kestva rahu saavutamise oluline eeltingimus on see, et kõik osalised järgivad igas olukorras rahvusvahelist inimõiguste õigust ja rahvusvahelist humanitaarõigust;
20. kutsub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ning ELi liikmesriike üles aktiivselt jälgima Goldstone'i aruandes toodud soovitude täitmist, konsulteerides selleks ELi välismissioonidega ja selles valdkonnas tegutsevate kohapealsete valitsusväliste organisatsioonidega; nõuab, et soovitud ja sellega seotud märkused kaasataks ELi dialoogidesse mõlema osapoolega, samuti ELi seisukohtadesse mitmepoolsetel foorumitel;
21. rõhutab, et kuigi inimõiguste nõukogu läbivaatamine ei ole otseselt 13. istungjärgu teema, on vaja arusaadavat ja kõikehõlmavat läbivaatamist, milles võetakse arvesse valitsusväliste organisatsioonide, kodanikuühiskonna ja kõigi muude asjaomaste sidusrühmade arvamusi;

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0073.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0032.

22. rõhutab, et inimõiguste nõukogu läbivaatamine ei tohiks takistada tema inimõiguste rikkumisega seotud sisulise töö jätkumist;
23. kutsub ELi liikmesriike üles jõudma läbivaatamise küsimuses ühisele seisukohale ning leppima kokku tõhusa ja ennetava läbirääkimisstrateegia, pidades silmas resolutsiooniga A/HRC/12/L.28 moodustatud inimõiguste nõukogu läbivaatamise töörühma eelseisvat esimest koosolekut; rõhutab ELi ühise seisukoha tähtsust inimõiguste nõukogu läbivaatamise küsimuses ning kutsub ELi liikmesriike üles ühiselt kokku lepitud lubatud piiridest kinni pidama;
24. kutsub Euroopa Parlamendi väliskomisjoni üles koostama soovitusel nõukogule, et anda õigeaegselt panus eelseisvat läbivaatamist puudutava ELi seisukoha väljatöötamisse;
25. väljendab oma seisukohta, et läbivaatamine peaks säilitama inimõiguste ülemvoliniku büroo sõltumatuse, kaitsma ja võimaluse korral tugevdama erimenetlusi ning tagama inimõiguste nõukogule võimaluse tegeleda konkreetsete inimõiguste rikkumistega riigipõhiste resolutsioonide ning riigipõhiste volituste abil, ning tunnistab ühtlasi vajadust põhjalikuma arutelu järele; rõhutab inimõiguste (olenemata sellest, kas tegemist on sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste, kodaniku- või poliitiliste õigustega) lahutamatusel tähtsust; hindab mõttevahetusi selle üle, kuidas inimõiguste nõukogu tugevdada, jättes kõrvale institutsioonide loomise paketi;

ELi osalemine

26. tunnustab ELi ja selle liikmesriikide aktiivset osalemist ÜRO inimõiguste nõukogu töös, kiidab Belgia senise eduka eesistumise eest inimõiguste nõukogus ja väljendab heameelt ELi eesistujariigi Hispaania prioriteetide üle inimõiguste valdkonnas;
27. kutsub nõukogu ja komisjoni jätkama jõupingutusi Rooma statuudi ratifitseerimise ja riiklike rakendusaktide vastuvõtmise edendamiseks kogu maailmas vastavalt nõukogu 16. juuni 2003. aasta ühisele seisukohale 2003/444/ÜVJP Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohta¹ ja ühisest seisukohast lähtuvalt 2004. aasta tegevuskavale; tunnustab ELi ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu vahelist koostöö- ja abikokkulepet ning kutsub selle põhjal Euroopa Liitu ja tema liikmesriike üles tegema kohtuga igakülgset koostööd ning andma talle vajalikku abi; märgib, et Rooma statuudi esimene läbivaatamiskonverents toimub Ugandas Kampalas 31. maist 11. juunini 2010 ja see on oluline samm asjaomase kohtu edasiarendamisel;
28. arwab, et ELi uus institutsiooniline struktuur pakub võimalust suurendada ÜRO inimõiguste nõukogus ELi meetmete sidusust, nähtavust ja usutavust; palub kõrgel esindajal ja komisjoni asepresidendil tagada Lissaboni lepingu rakendamiseks praktiliste meetmete võtmine, et vältida liiga pikka üleminekuaega, mis kahjustaks liidu usutavust, ning tagada, et uus kord suurendab ELi suutlikkust ühistes algatustes piirkondadevahelises koostöös teistesse rühmitustesse kuuluvate riikidega;
29. volitab ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärguks moodustatud Euroopa Parlamendi

¹ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/l_15020030618en00670069.pdf

delegatsiooni esitama käesolevas resolutsioonis välja toodud probleeme, palub delegatsioonil esitada visiidi kohta aruanne inimõiguste allkomisjonile ja peab asjakohaseks jätkata Euroopa Parlamendi delegatsioonide saatmist ÜRO inimõiguste nõukogu asjaomastele istungjärgudele;

o

o o

30. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 64. Peaassamblee presidendile, ÜRO inimõiguste nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning väliskomisjoni asutatud ELi-ÜRO töörühmale.